

Cirkulärreferat 1-2008

Fråga om rätt till ersättning för lyte och bestående men samt beräkning av denna ersättning när den skadelidande avlidit innan medicinsk invaliditetsgrad kunnat fastställas. Trafikskadan har inträffat efter den 31 december 2001.

Vid en trafikolycka den 4 februari 2004 skadades NN samt avled därefter den 5 augusti 2006 på grund av andra orsaker än trafikskadan. Trafikskadenämnden har ansett att ersättningen för lyte och bestående men bör bestämmas med utgångspunkt i den skada som N.N faktiskt kom att uppleva under sin livstid.

I ett yttrande den 26 april 2007 uttalade nämnden bl.a. följande.

N.N skadades i en trafikolycka i februari 2004 men avled på grund av andra orsaker den 5 augusti 2006.

Bolagets medicinska rådgivare fastställde den 16 januari 2007 en definitiv medicinsk invaliditetsgrad om 16 procent från och med den 1 maj 2004. Bolaget har mot denna bakgrund föreslagit att ersättning för lyte och bestående men bör utgå till N.N:s dödsbo med 17 000 kr. Beloppet har beräknats utifrån ersättningsbeloppet enligt nämndens tabellverk dividerat med adekvat kapitaliseringsfaktor samt multiplicerat med det antal månader som förflöt mellan invaliditetstidens början och N.N:s frånfälle.

Nämndens bedömning

I 6 kap 3 § skadeståndslagen regleras frågan om bortfall av rätten till ideellt skadestånd för skador som har inträffat efter den 31 december 2001. Där sägs bl.a. ”Rätten till ersättning för fysiskt och psykiskt lidande samt för särskilda olägenheter faller bort, om den skadelidande avlider innan krav på sådan ersättning har framställts.” I förevarande ärende får det anses som uppenbart att ett, låt vara opreciserat, krav på ersättning framställdes av N.N innan hennes frånfälle samt att en skaderegleringsprocess hade påbörjats innan detsamma. I ärendet har dock inte en definitiv medicinsk invaliditetsgrad kunnat fastställas innan N.N:s frånfälle, varför fråga uppkommer hur ersättningen för lyte och bestående men bör beräknas.

I förarbetena till 6 kap 3 § skadeståndslagen (Prop. 2000/01: 68 s 76-77) sägs bl.a. följande: ”Frågan är då hur ersättningen skall bestämmas när den skadelidande har avlidit efter det att anspråket har framställts men innan det har fastställts.... Men i enlighet med de allmänna reglerna om bestämmande av skadestånd torde ersättning böra betalas för den faktiska skadan. Det synes innebära att skadeståndet skall beräknas – på samma sätt som gäller enligt praxis beträffande skadestånd för kostnader och inkomstförlust – med utgångspunkt i den skada som den avlidne faktiskt kom att uppleva under sin livstid, dvs. den skada som hänför sig till tiden före dödsfallet. Det gäller såväl ersättning för ideell skada vid personskada – alla skadetyperna – som ersättning för kränkning.”

Av utredningen i ärendet framkommer att N.N ådrog sig multipla ortopediska besvär till följd av trafikolyckan. Besvär som krävde ett flertal operationer. Såväl behandlande läkare som bolagets medicinska rådgivare har under skaderegleringen uttryckt att svårigheter förelegat såväl att utfärda ett definitivt invaliditetsintyg som att bedöma den definitiva medicinska

invaliditetsgraden. På grund därav har således någon definitiv medicinsk invaliditetsgrad inte kunnat fastställas före N.N:s frånfälle. Mot bakgrund av det ovan anförda, samt med beaktande av att någon passivitet inte kan tillskrivas bolaget, finner nämnden att ersättningen för lyte och bestående men bör bestämmas med utgångspunkt i den skada som N.N faktiskt kom att uppleva under sin livstid. Som ersättning för N.N:s lyte och bestående men bör N.N:s dödsbo få ersättning med 17 000 kr.

(dnr 595-2007)